

Discriminatie en vooroordelen bespreekbaar maken

Samen met partnerorganisatie Artikel 1 Midden Nederland heeft stichting Asha afgelopen jaren met jongeren met name stagiaires van de MBO Utrecht en Hogeschool Utrecht het veld opgezocht om ervaringen met discriminatie en vooroordeel op te halen bij Utrechtse burgers. Niet iedereen kent Artikel 1 en neemt de moeite om ervaringen te melden. Het ging vooral om mensen te spreken die zich gediscrimineerd voelden vanwege hun godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook. En andere vragen waren:

- En als het zo was, wat hebben ze met deze ervaring gedaan?
- Hebben ze een klacht ingediend bij Artikel 1 MN
- En als niet, waarom men de keuze had gemaakt

Op basis van de uitkomsten werd geconstateerd dat vele burgers discriminatie hadden ervaren, maar hier vervolgens niks mee deden. Men had totaal geen vertrouwen in dat er iets mee te winnen was. Men ging zich in berusten en had meer van hier doe je niets tegen. Ervaringen werden niet gedeeld, maar een bepaalde woede en teleurstelling werd opgekropt. Verder waren er velen die Artikel MN niet kenden. Het project was dan vooral ook goed als extra promotie van Artikel 1 MN.

Door de interviews en gesprekken werd een duidelijke beeld verkregen hoe men omgaat met dit probleem. Aan de hand hiervan kan Artikel 1 MN inspelen op de vervolgacties, namelijk hoe men deze doelgroep kan bereiken en kunnen aansporen om met de kennis een doorslaggevende verandering te bewerkstellen om discriminatie tegen te gaan.

Ook zijn verschillende bijeenkomsten georganiseerd met als thema homoseksualiteit m.n. omgaan met LHBT. Binnen migrantengroepen is dit thema een taboeonderwerp daarom juist bewust op agenda gezet. Met juist mannen en vrouwen met een migranten achtergrond werden dan uitgenodigd om hun verhaal te doen.

Dit maakte indruk, het was heel vaak triest hoe zij in de eigen omgeving werden behandeld. Een voorbeeld: op een thema-avond hadden wij een jongeman en dame uitgenodigd. De jongeman die homoseksueel was wou graag zijn verhaal doen voor andere jongeren. Eerst had het jaren geduurd voordat hij uit de kast durfde uit te komen, hij durfde gewoon niet. Na overlijden van zijn ouders kwam hij mee naar buiten. Eerder durfde hij niet, uit schaamte en respect voor zijn ouders. Hij deed zijn verhaal en vertelde dat hij na de mededeling zich op sociaal gebied volledig geïsoleerd werd. Hij raakte familie en vrienden kwijt en kon er met niemand over praten en hierdoor ging het op werk ook erg slecht. Hij was niet meer in staat om energie uit zich zelf te halen en verloor zichzelf hierdoor. De tweede spreker was een transgender genaamd Samira, zij had een heel heftig proces achter de rug. Tot op heden wordt zij binnen eigen kring niet geaccepteerd. Zij heeft een nieuwe vriendenkring op moeten zoeken. Samira heeft nog steeds te maken met zinloos geweld, doodsbedreigingen en negatieve reacties. Beide sprekers hebben aangegeven dat dit een psychische impact heeft op hun als persoon.

Het werd een interessant gesprek, want van de deelnemers had niemand nog een verhaal van een jongere uit de eigen groep gehoord die zelf behoorde tot de LHBT. De jongeren werden bewust dat ook zij straks als professional met deze doelgroep als client in aanraking kunnen komen en ook moeten begeleiden.

Gesprekken en ervaringen met discriminatie en vooroordelen

In verschillende gesprekken op Buurtcentrum Oase, maar ook op straat, op bijeenkomsten en in het veld zijn vele gesprekken gevoerd over ervaring met discriminatie en vooroordelen. Wij delen dit ook, hier moeten wij samen zoeken naar oplossingen. Mensen hebben last van vooroordelen en discriminatie, dit zorgt voor spanningen en kan uiten in woede en zelfs radicalisering, zich keren tegen de samenleving. Dit kunnen wij niet hebben. Luisteren, praten en samen zoeken naar oplossingen levert meer op.

Ghanees, man, 23 jaar

Discriminatie en vooroordelen zijn fenomenen die overal in de wereld nog te vaak voorkomen. Ik vind het niet kunnen en het moet gestopt worden. Ik ken wel mensen die gediscrimineerd zijn. Ze werden uitgescholden voor zwarte piet en andere dingen over hun huidskleur. Ik denk dat je bij de politie aangifte moet doen. Door voorlichtingen, opvoeding en strenge straffen kan je discriminatie wel tegen gaan.

Turks, man, 28 jaar

Het is echt niet meer van deze tijd. Ik heb er een hekel aan en mensen moeten er mee ophouden. Ik ben zelf wel eens gediscrimineerd. Beveiligers die moeilijk doen bij de club door je uiterlijk, Nederlandse vrienden die wel worden aangenomen maar jij hoort niks van het bedrijf. Ik weet dat je bij Art. 1 de zaak kan melden. Mensen die het doen moet je hard aanpakken. Mensen minder snel laten oordelen op uiterlijk of andere kenmerken. Er wordt veel te weinig gedaan om deze zaken tegen te gaan. Zelfs de premier zegt dat wij maar 'beter ons best' moeten doen. Mensen moeten beter snappen wat er aan de hand is.

Surinaams Hindostaans, vrouw, 22 jaar

Discriminatie is onacceptabel, maar komt desondanks nog te veel voor in de maatschappij. Vooroordelen zijn menselijk, maar te weinig mensen proberen dit te negeren en in plaats daarvan rationeel te denken. Ik ben zelf wel eens gediscrimineerd. Ik ben meerdere malen uitgescholden vanwege mijn huidskleur. Soms zei ik wat terug, soms was ik te bang en negeerde ik het. Ik heb nooit een klacht ingediend. Artikel 1 Midden Nederland ken ik persoonlijk niet. Ik denk dat ik een klacht moet indienen bij de politie (?). Ik denk dat we discriminatie kunnen bestrijden door campagnes te voeren vanuit de overheid, workshops op scholen en werkvloeren, voorlichting ook vanaf huis en de eigen buurt door bewustmaking van het probleem door voorbeelden te benoemen.

Turks, vrouw, 20 jaar

Ik vind discriminatie iets wat niet meer kan in de hedendaagse maatschappij. Ik ben gediscrimineerd, ken ook genoeg mensen die ook gediscrimineerd zijn.

Wij kregen te horen dat we niet in Nederland hoorde omdat wij niet Nederlands waren, hier is niks mee gebeurd omdat het bijna onmogelijk is om zo een persoon om te praten. Ik heb geen klacht ingediend. Ik ken Art. 1 Midden Nederland en ik weet hoe ik een klacht moet indienen. Volledig weghalen lijkt mij onmogelijk omdat discriminatie iets menselijks is, wel kan je het bestrijden doormiddel van voorlichtingen op school. Als je verandering wilt moet je kunnen omgaan met de chaos die daarbij mee komt, ik denk dat de oplossing kalm blijven is.

Marokkaans, man, 21 jaar

Ik vind discriminatie echt niet meer kunnen.

Een oud klasgenoot van mij van vorig jaar, heeft mij tijdens een les gediscrimineerd. De les ging over maatschappelijke problemen en toen kwam Geert Wilders ter sprake. Waarbij mijn docent zei "Geert Wilders is een bedreiging voor de samenleving" waarop die jongen reageerde met "De islam & Marokkanen zijn een bedreiging voor de samenleving". Ik zat er als enige persoon met een moslim achtergrond en ik voelde me erg gediscrimineerd.

Toen ik hier wat van zei, heb ik een heftige discussie gehad met hem en ook nog na de les. Hij zei dat wij hier gekomen zijn en ons maar moeten aanpassen. En als je het er niet mee eens bent terug moet gaan. Terwijl ik hier geboren en opgeroeid ben.

Ik heb geen klacht ingediend en ken Art. 1 Midden Nederland ook niet. Ik weet ook niet hoe ik een klacht moet indienen. Ik weet niet wat er aan gedaan zou kunnen worden. Zulke mensen zullen er altijd zijn die zo denken. Al straf je ze, ze blijven zo denken. Voorlichting geven op scholen, werk, verenigen. Dat zou wel helpen om mensen uit het hokjes denken te halen.

Nederlands, autochtone vrouw, 21 jaar

Discriminatie en de vooroordelen die daarbij horen is iets wat niet meer thuis hoort in deze tijd. Tegenwoordig zou iedereen zich daar van bewust moeten zijn. Ik ben zelf ben ook gediscrimineerd, in de directe omgeving wel. Een vriendin van me werd uitgescholden door een groep jongens. Hier is verder niets mee gedaan, we hebben het genegeerd en zijn weg gelopen. Ik heb geen klacht ingediend. Art. 1 Midden Nederland is een stichting die zich bezig houdt met gelijkheid. Ik zou niet precies weten hoe je een klacht moet indienen, maar zou als eerst op de website gaan zoeken. Veel voorlichting is nodig om discriminatie en vooroordelen tegen te gaan. Mensen zullen pas stoppen met oordelen wanneer zij voldoende informatie hebben.

Antilliaans, man, 31 jaar

Vroeger was discriminatie ook een ding maar toen werd het meer snel in een doofpot gestopt. Nu komen mensen voor zichzelf op en proberen ze bij iedereen discriminatie onder de aandacht te houden. Ik ben zelf wel eens uitgescholden voor "kankerneger" en "slaaf". Ik heb die persoon toen aangesproken maar dat leverde alleen maar discussie op. Ik ken artikel 1 MN niet heel goed. Heb er wel eens van gehoord maar ik zou niet weten wat ze daar doen. Ik denk dat je een klacht moet indienen bij de politie.

Surinaams, man, 25 jaar

Ik vind het niet meer van deze tijd. We proberen zo open mogelijk te denken en sommige mensen denken nog teveel in hokjes. Ik ben wel eens gediscrimineerd. Ik werd uitgescholden voor "aap". Hier is helemaal niks mee gedaan. Ik vind dat wel heel erg jammer dat er niks mee is gedaan. Zulke mensen moeten een soort besef krijgen dat ze niet zo kunnen denken. Ik heb geen klacht ingediend. Ik wist niet waar dat kon. Ik ken Art. 1 Midden Nederland niet. Ik weet niet hoe ik een klacht moet indienen. Door voorlichting te geven op scholen, bedrijven en verenigingen kunnen we discriminatie wel degelijk bestrijden. Sommige mensen kunnen een opener gaan denken waardoor ze niet meer in hokjes denken.

Surinaams, vrouw, 19 jaar

Ik vind dat discriminatie een slechte zaak is. Het is nutteloos en mensen moeten zich bemoeien met hun eigen shit. Ik heb zelf nooit discriminatie meegemaakt en in directe omgeving ook niet. Ik weet niet waar je een klacht in moet dienen. Ik weet niet wat Art. 1 Midden Nederland is.

Marokkaans, vrouw, 20 jaar

Vooroordelen dat heeft iedereen dat krijg je eenmaal niet weg maar hoe je er mee om moet gaan dat is belangrijk. Discriminatie is het uitsluiten van mensen om wie ze zijn en is een kwalijke zaak en moet hard worden aangepakt.

Op de werkvloer tijdens het werken was er een klant aanwezig waarvan ik wist dat hij discrimineerde tegenover de "Marokkaanse afkomst" omdat die in zijn verleden vaak werd gepest door die afkomst dat is althans wat ik te horen kreeg van collega's die niet Marokkaans waren en die hij wel heel graag mocht. Toen die op een dag bij mij aan de kassa stond en ik natuurlijk aardig wilde doen zodat die dat gevoel juist niet zou krijgen. Kreeg ik het antwoord "waarom lach je heb je nog nooit een gay gezien ofzo?" waaronder ik versteld stond en zei "hoezo denk je dat?". Vervolgens kreeg ik de volle laag over dat mensen zoals ik homo's niet tolereer en dat mensen zoals ik terug moeten naar hun eigen land. Deze man is uiteindelijk weggelopen en heeft mij aangeklaagd omdat ik volgens hem, heb zitten uitlachen.

Ik heb geen klacht ingediend heb natuurlijk wel op tijd bij mijn werkgever uitgelegd wat er gebeurde zodat die op de hoogte was van wat er was gebeurd. Gelijke behandeling en discriminatieverbod zouden discriminatie moeten bestrijden.

Afghaans, man, 17 jaar

Ik vind dat discriminatie echt nergens op slaat. Je doet mensen alleen maar meer pijn. Ik vind dat ze discriminatie harder moeten aanpakken.

Ik ben wel eens gediscrimineerd. Dit was tijdens een college die wij hadden en een docent had overal Marokkanen en Islam als voorbeeld. Ik voelde me daardoor wel aangevallen. Ik vind dat ze teveel de Islam als voorbeeld nemen.

Ik ken Art. 1 Midden Nederland niet. Het wetsartikel ken ik wel. Als ik een klacht in zou dienen dan zou ik dat bij de politie doen.

Turks, vrouw 20 jaar

Discriminatie is mensonterend. Het mag niet meer voorkomen maar zolang de mens bestaat zal discriminatie altijd een onderdeel zijn van onze samenleving. Ik ben zelf gediscrimineerd en gepest omdat ik anders was dan anderen. Ik heb het moeilijk gehad maar ben er wel sterker uitgekomen. Ik ben anders gaan kijken naar mensen. Ik ken Art. 1 MN omdat ik iemand ken die daar iets over zei. Ik heb zelf nooit een klacht ingediend omdat ik het gevoel had dat de aard van het probleem niet aangepakt zou worden.

Nederlands, autochtone vrouw, 17 jaar

Ik ben zelf nooit gediscrimineerd. Ik ken wel mensen die gediscrimineerd zijn. Het is wel lastig om met discriminatie om te gaan. Sommige mensen snappen niet dat er verschillende mensen op deze wereld leven en soms elders gaan of moeten gaan wonen, zoals vluchtelingen. Ik vind dat best kwalijk. Ik vind dat er meer aandacht voor discriminatie moet komen.

Ik ken Art. 1 Midden Nederland niet. Ik denk dat je geen klacht in kan dienen tegen discriminatie.

Afrikaans, man, 23 jaar

Ik vind discriminatie heel erg en niet van deze tijd. Het moet stoppen en mensen moeten ophouden met vooroordelen en alles maar een label geven. Ik ben zelf wel eens gediscrimineerd. Ik ben voor aap en zwarte piet uitgemaakt. Ook ben ik wel eens een slaaf genoemd. Als ik solliciteer kan ik soms door mijn naam geen werk krijgen. Ik vind dat heel storend en best lastig om mee om te gaan.

Ik ken Art. 1 Midden Nederland niet. Ik zou niet weten waar je een klacht in kunt dienen. Bij de politie aankloppen vind ik ook te ver gaan omdat het geen overtreding of misdriif is?

Marokkaans, vrouw, 19 jaar

Ik ben wel eens afgewezen om mijn naam. Ik zocht een stageplek en toen heb ik gesolliciteerd met twee namen. Mijn echte naam en een Nederlandse naam. Ik heb toen precies dezelfde cv opgestuurd en toen ben ik wel met Nederlandse naam aangenomen. Ik vond dat best frustrerend en heb het bedrijf toen een mail gestuurd dat ik wist wat ze deden. Ik kreeg een berichtje met een excuus en dat ik alsnog op gesprek mocht komen. Ik ben uiteraard niet gegaan. Ik ken zelf Art. 1 MN niet. Ik denk ook niet dat je een klacht of aangifte kan doen tegen discriminatie.

